

‘Met Werner Toonk dacht ik: in welke film ben ik beland?’

dag en nacht gewerkt. Zeven uur op en om één uur naar bed. Dat ligt deels aan mij en deels aan het feit dat we maar twee bestuurders hadden na het vertrek van de VVD uit het bestuur. Ik trof van alles aan waar iets aan moest gebeuren. Bijvoorbeeld het parkeerbeleid. In sommige buurten was er zestien jaar wachttijd. Na wat veranderingen is dat nu circa twee jaar.”

Met VVD-bestuurder Werner Toonk klikte het, op zijn zachtst gezegd, niet. “De eerste drie maanden, toen Toonk er nog bij zat, dacht ik: ‘hé, in wat voor film ben ik nou beland?’ Toonk ging elke dag op zijn website schrijven wat er die dag was besproken. Dat gaat natuurlijk niet. Eerst ging ik bemiddelen. We

zijn een weekendje de hei op gegaan, deskundige begeleiding erbij, en toen was het uitgepraat. Het ging zes weken perfect. Je zag de organisatie opbloeien. Eerst was het bij de wekelijkse vergadering van het bestuur afwachten hoe lang het zou duren voor de deur openvloog en er iemand met rode kop uitkwam die even een rondje om het blok ging om af te koelen. Maar na zes weken was het weer mis.”

Na een conflict over de koopzondag vertrok Toonk uit het bestuur. Het bevestigt voor Olij het belang van goede persoonlijke verhoudingen in de politiek.

Hij gaat nu terug naar zijn bedrijf op het gebied van stedelijke ontwikkeling. Daarnaast denkt hij aan het schrijven van een soort ‘lesboek’ voor politici: beschrijvingen van zaken die hij heeft meegemaakt en wat daaruit te leren is. “Het begint er mee te weten wat je wilt. Daarnaast moet je vasthoudend en consequent zijn en prioriteiten stellen. Je moet weten waar je het over hebt. Het lijkt misschien zo dat ik soms erg in details zit, maar je kunt alleen op hoofdlijnen sturen als je echt weet waar het over gaat.”